

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. С., 15.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., II ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

Членове: Иванела Ат. Караджова
Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Въззивно търговско дело № 20265501000042 по описа за 2026 година

Обжалвано е решение № 983/03.11.2025 г. по гр. д. № 5419/2024 г., по описа на Районен съд - С., с което З. АД е осъдено да заплати на П. Г. М., сумата 9 406.89 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди за направени допълнителни разходи за продължаващо лечение на увреждания, вследствие настъпило на 25.06.2021г. ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.03.2024г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата 477 лева, представляваща разноски по делото.

Въззивникът З. АД излага доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, изложени са съображения и оплаквания в жалбата, направено е искане да се отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно.

В законния срок е постъпил писмен отговор от страна на въззиваемия П. Г. М., в която е взето становище, че жалбата е неоснователна, а решението е законосъобразно и правилно, изложени са подробни аргументи в тази връзка, направено е искане да е отхвърли жалбата и да се потвърди първоинстанционното решение. Претендират се разноски.

Окръжен съд – гр. С., в настоящият състав, след като обсъди данните по първоинстанционното и въззивното производства, намира за установено следното:

Пред първоинстанционния съд е предявен иск с правно основание чл. 432, ал.1 от КЗ, вр. чл. 45 от ЗЗД.

Ищецът П. Г. М. моли съда да постанови решение, с което да осъди З. АД да му заплати сумата общо от 9406.89 лв., представляваща допълнително застрахователно обезщетение за имуществени вреди - разходи за изследвания,

лекарства, консумативи и лечение на травматичните увреждания, които са в пряка причинно-следствена връзка с лечението на получените травматични увреждания, резултат от претърпяното от него ПТП на 25.06.2021г., които разходи не са били предмет на разглеждане по ТД №1421/2021г., по описа на ОС - С. и по ВТД № 361/2023г., по описа на Апелативен съд - П., Щета №0801 003895/2021 01- 02-03, заведена пред „З.“ АД, ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 25.03.2024г. датата на предявяване пред застрахователя на всички гореописани разходи за плащане до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

Ответникът „З.“ АД, подава писмен отговор, в който взема становище за неоснователност на исковете, като моли да бъдат отхвърлени изцяло.

По делото не е спорно, че с влязло в законна сила съдебно решение № 80/01.03.23г. по т.д № 1421/2021г., по описа на Окръжен съд - С., потвърдено с Решение № 353/23.10.2023г., постановено по търг. д. №361/2023г., по описа на Апелативен съд - П., З. АД е осъден да заплати на П. Г. М. допълнително сумата от 120 000 лв. към доброволно изплатената сума от 30 000 лв. след завеждане на делото, представляваща застрахователно обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените при ПТП на 25.06.2021 г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, както следва: върху сумата в размер на 30 000 лв. от 08.07.2021 г./датата на претенцията до застрахователя/ до 31.05.2022 г. /датата на доброволното плащане от застрахователя/ и върху сумата в размер на 120 000 лв. от 08.07.2021 г. /датата на претенцията до застрахователя/ до окончателното плащане, както и да му заплати допълнително сумата от 5 318, 45 лв. към доброволно изплатената сума от 5 318, 50 лв. след завеждане на делото, представляваща застрахователно обезщетение за причинените му имуществени вреди, изразяващи се в направени разходи за изследвания и лечение вследствие на получените при ПТП на 25.06.2021 г. телесни увреждания, ведно със законната лихва, както следва: върху сумата в размер на 5 318, 50 лв. от 08.07.2021 г. /датата на претенцията до застрахователя/ до 31.05.2022 г. /датата на доброволното плащане от застрахователя/ и върху сумата в размер на 5 318, 45 лв. от 08.07.2021 г. /датата на претенцията до застрахователя/ до окончателното плащане.

Не е спорно, че към датата на ПТП, за л.а. „БМВ“, с рег. №**, е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответното застрахователно дружество „З.“ АД – С..

От страна на ищеца са представени фактури с касови бонове за медикаменти, ортопедични уреди, медицински приспособления, извършени изследвания, болнични такси при хоспитализация, медицински прегледи, избор на екип за оперативна намеса, такси за профилактика и рехабилитация, такси за санаториално лечение, всичко на обща стойност 9 406,89 лв.

Двукратно – с молба от 07.01.2022г. /получена от ответника на 11.02.2022г./ и от 21.03.2024г. /получена от ответника на 25.03.2024г./ ищецът П. Г. М. е поканил З. АД да му изплати допълнително обезщетение в размер на 572.10 лв. по първата молба и в размер на 9435.49 лв. за претърпени имуществени вреди за направени разходи за продължаващо лечение на травмите му, причинени от настъпилото на 25.06.2021г. ПТП по втората

молба.

Отговори от ответното дружество не са постъпили.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че част от фактурите за направени разходи за лекарства, лечение и изследвания на ищеца са издадени за периода 19.08.2021г. - 07.12.2022г.

Това е периодът, за който С. е присъдил обезщетение за причинените имуществени вреди на ищеца от процесното ПТП с решението си от 01.03.2023г. по т.д № 1421/2021г., по описа на Окръжен съд - С., потвърдено с Решение № 353/23.10.2023г., постановено по търг. д. №361/2023г., по описа на Апелативен съд – П.. Тези разходи, обаче, не са били обезщетени в производството по т.д №1421/2021г., по описа на Окръжен съд - С., поради което Окръжен съд намира за неоснователни доводите на защитата на ответника относно недопустимост на предявения пред РС иск за претърпени имуществени вреди. Претенция за обезщетяване на имуществените вреди, причинени на ищеца в резултат на процесното ПТП, изразяващи се в направени от ищеца разходи за лечение – лекарства и изследвания за общата сума 9 406.89лв. за периода след 14.07.2021г. до 01.03.2024г. не е била предявена в производството по горепосоченото дело на С., поради което и възражението за сила на пресъдено нещо на ответника, в случая се явява неоснователно.

В производството пред РС е била назначена съдебно - медицинска експертиза, от чието заключение се установява, че вследствие настъпилото на 25.06.2021г. ПТП и полученото от ищеца телесно увреждане, се е наложило продължаващо лечение, което се потвърждава от представените писмени документи към исковата молба. Според експертизата, цялата представена документация е във връзка с установената необходимост за продължилото лечение на ищеца за неговото пълно възстановяване. Установено е, че всички направени разходи, за които са представените писмени доказателства, са във връзка с реализираното продължаващо лечение на ищеца, нужно за неговото пълно възстановяване.

В съдебно заседание вещите лица потвърждават, че всички представени по делото фактури и касови бонове за направени разходи са само по повод проведеното продължаващо лечение на ищеца, вследствие телесното му увреждане от ПТП от 25.06.2021г., но не и извън него.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя. Следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

С влязло в законна сила съдебно Решение №80/01.03.23г. по т.д №1421/2021г., по описа на Окръжен съд - С., потвърдено с Решение № 353/23.10.2023г., постановено по търг. д. №361/2023г., по описа на Апелативен

съд - П., З. АД е осъден да плати на П. Г. М. сумата 120 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди - болки и страдания от телесни увреждания, както и сумата **5318.50лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди за заплатени разходи за изследвания и лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 08.07.2021г. до 31.05.2022г., които вреди са причинени на ищеца вследствие на ПТП от 25.06.2021г., причинено от водача на л.а. „БМВ“, с рег. № **.

Основният спорен въпрос между страните е наличието на връзка между настъпилото ПТП и причинените на ищеца допълнителни имуществени вреди, чието обезщетяване се претендира.

По делото безспорно се установява, че вследствие на настъпилото ПТП на 25.06.2021г., ищецът П. Г. М. е претърпял различни травматични увреждания, което налага продължаване на лечението и провеждането на рехабилитационни процедури, физиотерапия, провеждане на контролни прегледи и медикаментозно лечение. По делото са представени фактури с касови бонове, от които се установява, осъществяване на разходи, които се намират във връзка с продължаващо лечение на ищеца. Заключение на съдебномедицинската експертиза, категорично установява, че всички направени разходи, са във връзка с реализираното лечение на ищеца, нужно за неговото пълно възстановяване.

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че претендираните от ищеца разходи за лечението му се намират в пряка причинна връзка с настъпилите увреждания вследствие на настъпилото ПТП, поради което предявеният иск се явява основателен. Видно от представените доказателства и заключението на съдебномедицинската експертиза, стойността на допълнителното направените разходи за лечение е 9 424, 60 лв. С оглед диспозитивното начало, искът следва да бъде уважен в предявения размер от 9 406, 89 лв.

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, ответното дружество дължи лихва от 25.03.2024 г., когато ищецът е предявил извънсъдебната претенция пред ответното дружество до окончателното плащане на сумата.

Предвид гореизложеното въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно.

По отговорността за разноски:

Въззивникът З. АД е направил възражение за прекомерност на заплатеното от въззивиемия П. Г. М., адвокатско възнаграждение в размер на 660 евро.

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, съдът намира, че с оглед фактическата и правна сложност на делото намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 660 евро, с легова равностойност 1 290,84 лв. не се явява прекомерно и не следва да бъде намалявано. Същото е под минимално предвидения размер по Наредбата на Висшия адвокатски съвет, която служи единствено за ориентир за съда.

С оглед изхода на делото, З. АД следва да заплати на П. Г. М.

направените във въззивното производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **660 евро**.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №983/03.11.2025 г., постановено по гр. д. № 5419/2024 г., по описа на Районен съд - С..

ОСЪЖДА „З.“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С., ** да заплати на П. Г. М., ЕГН *****, от гр. С., ** направените във въззивното производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **660 евро /шестстотин и шестдесет евро/**.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____